

Край мене вѣтрецъ ако вѣй
 Съсъ плачъ го принѣждавамъ,
 Да дойде да ти обави
 Какъ Богъ дѣхъ предавамъ.

Минѣва денъ, минѣва часъ,
 Време-то си отхажда,
 На моа плачъ и жалъвъ гласъ
 Единъ не са убажда.

Все тѣй ли ази да гори-хъ
 И да вѣздышамъ тайно,
 Бездъ врема да са умори-хъ
 И тебъ да е незнайно.

Отъ вѣйнъ огненихъ любовъ
 Денѣй ношѣк на мажа?
 Доболно. Гробъ готовъ,
 Смъртъ сладостна разлѣка.

На, тихій вѣтрецъ отъ горж-тѣ
 Междъ листата швомоли,
 И нѣжній славей край вода-та
 Честивителны-тѣ бесели.